

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 110. Posoniensia comitia propter Religionum dissidia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67359)

Sæc. XVII.
A. C. 1646.

§. CX.

Posoniensia comitia propter Religionum dissidia.

*Brachel. V. c.
Ortill. Chron.
nic. Hungar.
p. 152.
Han. Pan.
non. p. 361.*

Die quinta Mensis Augusti Ferdinandus IV. primogenitus Cæsaris Filius Pragæ a Cardinale Harrachio Pragensi Archiepiscopo, assistentibus illi sexdecim Episcopis ac Prælati, magnoque Clericorum & Procerum numero in Bohemiæ Regem consueto ritu unctus coronabatur: Peracta hac solemnitate cum præfato Rege Cæsar eodem adhuc Mense Posonium venit, ibidem Regni comitia celebraturus: Perorabat ipsemet Imperator, Hungarici Regni Primores ad subsidia pro defensione patriæ conferenda, necnon ad componendas religionum dissensiones hortatus. Præprimis vero Proceres Joannem Draskovichum Trakosthiani Comitem religione Catholicum in Regni Hungarici Palatinum unanimi suffragio, maximoque applausu elegerunt. Postea Lutherani æque ac Calvinistæ suas querelas ad proxima comitia remissas tolli, eisque erepta Tempora reddi, ac Jesuitas Regno expelli importunius urgebant, e contrario autem Catholici ejusmodi postulata Regni privilegiis adversari contendebant: Pro-

testia.

testantes nihilominus se ne latum un- Sæc. XVII.
 guem ab eis recessuros declarabant: A. C. 1646.
 inde vero tam acris orta est animorum
 contentio, ut Protestantes stricto ense
 Catholicos petere, & quemdam Sacer-
 dotem e fenestra projicere pararent:
 vix autem ceterorum moderatio hanc
 intemperiem sedaverat, cum illico cir-
 ca Ecclesiasticorum bona ac proventus
 gravior enasceretur altercatio, quæ ta-
 men primum tunc sopiri poterat, post-
 quam Imperator Protestantium petu-
 lantiæ cedens, eisdem indulserat, ut
 ex Strigoniensis præcipue Episcopi &
 Jesuitarum bonis partim possessis, par-
 tim recens vindicatis annue centies
 septuaginta florenorum millia præter
 trigiesies mille vini urnas in Ragotsii
 satisfactionem, & muniendos Regni
 fines impenderentur, ac Jesuitæ ex su-
 periore Hungaria expellerentur, erepta-
 que quædam Tempia Protestantibus red-
 derentur: Reclamabant vehementer
 Palfius, Czackyus Archiepiscopus, &
 Religiosi horum Templorum possesso-
 res: petebant unaomnes, ut Ragot-
 siana pax metu extorta irritaretur: ve-
 rum Cæsar inclinatas Imperii res ob-
 tendens, a sententia dimoveri haud
 poterat: acrius tamen ferventibus in-
 ter partes dissidiis Imperator ad Prote-
 stantium libellum supplicem hæc re-
 spondit.

Sæc. XVII. spondit. I. Protestantibus liberum suæ
 A. C. 1646. sectæ exercitium juxta Regiam conces-
 sionem, necnon Ecclesiæ ad ipsos spe-
 ctantes, eorumque bona reddantur, ex-
 ceptis locis, quæ Cæsaris sunt, & ubi
 Rex suam sedem habet. II. Vicissim
 Catholicis omnia Tempa, quæ nunc
 possident, nec fervente hoc belli tu-
 multu occuparunt, relinquuntur. III.
 Hujus pacti transgressores præter gra-
 vem pœnam damnum resarciant, &
 qui parere recusaverint, jure ad ejus-
 modi bona priventur. Accepto hoc
 responso Protestantes audaciter centum
 octoginta Ecclesias a Catholicis sibi tradi
 petierunt, ast reclamantibus Catholi-
 cis Nadaustus Comes & Scalitzienles
 in suis ditionibus Lutheranos & Calvi-
 nistas ejecerunt: inde autem tam pe-
 riculosi movebantur tumultus, ut Im-
 perator ineunte anno sequenti circa
 Protestantium Tempa sequentes pacis
 articulos promulgare cogeretur. I. Vi-
 ginti & unum Tempa trans Danubium
 Protestantibus Hungaris cedantur. II.
 In illis locis, ubi nullum habent Tem-
 plum, nec unquam habuerunt, unum,
 in propriis tamen eorum fundis erigere,
 eis liceat. III. Cuncti Hungariæ in-
 colæ Regias literas exacte exequi te-
 neantur. IV. Transgressores, vel vio-
 lenti Ecclesiarum possessores soluta mille
 flore-

florenorum multa usurpatam Ecclesiam reddere obstringantur, contumaces vero ipso præfatæ Ecclesiæ fundo priventur. Nihilominus Protestantes adjudicatis sibi viginti & uno Templis haud contenti, cunctas Ecclesias sibi ab anno hujus sæculi octavo ereptas reddi, subditos vero ad statum anni trigesimi septimi reduci, finitimas Hungariæ urbes ex Ecclesiasticorum & Monasteriorum redditibus fartas servari & Jesuitas bonis suis exui, a Cæsare postularunt: Annuere Proceres Catholici, ut Protestantibus nonaginta redderentur Ecclesiæ, hi vero pro hoc favore adeo non debitam referebant gratiam, ut etiam pro qualibet Ecclesia annuos sexcentos Thaleros nomine reddituum a Catholicis assignari postularent. Ad dixerunt adhuc Catholici Protestantibus dimidiam hujus summæ partem; nondum tamen hi satisfactum credebant suo furori, donec etiam oppitulate Ragotio Jesuitas bonis suis exui, regnoque expelli impetrassent; neutrum tamen a Cæsare extorquere poterant: quocirca Ragotius per Croisium Franciæ Legatum apud Suecos Osnabrugæ questus, declarabat, se denuo ad arma in Cæsarem sumenda paratum esse, dummodo paci Westphalicæ includeretur, & pecunia, quæ sibi ex fœdere

Sæc. XVII.
A. C. 1646.

Sæc. XVII. restaret, a Sueciæ Regina solve-
 A. C. 1646. retur.

§. CXI.

*Archiepiscopi Trevirensis severitas
 contra Ecclesiæ suæ Canonicos.*

*Massen. An-
 nal. Trevir.
 l. 25. §. 88.
 Adam. re-
 lat. Pac.
 Westph.
 cap. 16.*

Interim pristinæ dissensiones Treviris
 inter Philippum Christophorum Ar-
 chiepiscopum, S. R. I. Electorem & Ca-
 nonicos recruduerant; cum enim idem
 suam libertatem potius Gallis, quam
 Cæsari in acceptis referendam cense-
 ret, horum potentia, & patrocínio fre-
 tus, transactionem cum Imperatore
 nuper initam flocci habebat; postquam
 vero Elector protectionem Spirensis Epi-
 scopatus, ad quem Philippiburgum
 spectabat, in Gallos transtulerat, &
 hi eo nomine in hoc propugnaculo per-
 petuum retinendi præsidii jus sibi asseri,
 importunius Osnabrugæ petierant, E-
 lector inter sacrum, saxumque stetit,
 quod improvide indulserat, revocare
 veritus, & ultro concedere, ob Capi-
 tuli sui repugnantiam vix ausus. Ma-
 gis adhuc eum pœnituit intempestivæ
 suæ indulgentiæ, dum Gallos fœderis,
 atque officiorum, quæ in eos effude-
 rat, parum memores experiebatur; hi
 enim, postquam illis ultro protectio-
 nem super Episcopatu suo obtulerat,
 nequi-